

Holberg i Trump-land

Den politiske kandestøber

★★★★☆☆

Tekst: Ludvig Holberg, bearbejdet af Thor Bjørn Krebs. Iscenesættelse: Søren Iversen. Scenografi: Stine Martinsen. Hvor: Folketeatret i Nørregade i København til 11. marts. Turné i hele landet fra 18. marts.

Af Jakob Steen Olsen jso@berlingske.dk

Er der en klassiker, som er helt rigtig til tiden, så må det være Ludvig Holbergs »Den politiske kandestøber«.

Hvad er det, Holbergs stykke fra 1722 handler om?

Det er komedien med den velkendte morale om, at »ét er et søkort at forstå, et andet skib at føre«. Historien om håndværkeren Herman von Bremen, der bilder sig ind, at han har forstand på at styre hele byen, men som af magthaverne narres til at tro, at han er borgmester. Og så går det naturligvis grueligt galt, for én ting er at udbrede sig om politik, noget andet er rent faktisk have ansvaret for at føre sine beslutninger ud i livet.

Minder det os om noget, vi kender? Kåringen af den gode kandestøber til borgmester er

i hvert fald på Folketeatret iscenesat som noget, der minder om et amerikansk partikonvent. Og skellet mellem elite og de brede masser, der vil til fadet - noget, vi kender fra vore egen kyster - er også det, dramatiker Thor Bjørn Krebs lægger vægt på i sin gennemskrivning af Holbergs gamle tekst.

Det hele sættes i gang af Sonja Oppenhagens og Jesper Riefenstahls rådsmedlemmer, som - velsagtens i et forsøg på at dele sol og vind lige mellem selvtilstrækkelig magtelite og den befolkning, der ikke længere vil finde sig i at blive dukket og negligeret - er udstyret med en net lille korruptionsskandale og velkendte formuleringer om gulvtæpper og om »der er ikke noget at komme efter«. Og den brede befolkning, som pludselig befinder sig i førersædet med Herman von Bremen og hans politiske kaffeklub i front, bygger deres parti-program på pølsesnak om gammeldags, nationale dyder - den får vi endda proppet helt ind i kæften, når Lisbet Gajhedes stramtandede sekundant holder totalteater-brandtaler og deler smagsprøver ud.

På Folketeatret ved man heldigvis, at den gamle komedie strengt taget ikke er bedre værd, end at den må peppes op med nutidig satire for at få sin oprindelige komik tilbage. Det får den med en revyrefaren skuespillerbesætning med Henrik Koefoeds lagrede Herman von Bremen i spidsen. En herligt diskret

Ludvig Holberg

Ludvig Holberg (1684-1754) er Danmarks betydeligste komediedigter med værker som »Den politiske kandestøber«, »Den stundesløse«, »Erasmus Montanus«, »Den vægelsinde« og »Jeppe på bjerget«. Holberg, der blev født i Bergen i Norge, var tillige professor ved universitetet i København, historiker, romanforfatter og essayist. Holberg boede sine sidste år på herregården Tersløsegaard, der nu er museum. Han ligger begravet i Sorø Klosterkirke.

TEATER

præstation midt i den efterhånden skræppende intrige: allerede i de indledende passager oses han af overbærende bedrevenhed og selvbestaltet alfaderlighed - snart er det Nyrup, han minder om, snart Lars Løkke med hammeren, snart den nyvalgte, hårdt oppumpede Trump. Med en vidunderligt nølende replik og et flakkende blik, der stiger til irriteret desperation i takt med, at sammenbrudet nærmer sig. For endelig at slutte afskrælet og nøgternt af, når moralens ord falder med vægt.

Og rundt om ham er det meste både tilforladeligt og skægt. Mette Horns drastiske komik fylder kandestøberkonen ud - fra skrap-pedulle til kuert af omstændighederne. Kaffe-scenen med en rådden pattgris som erstatning for en skødehund er kostelig. Og Kristian Holm Joensen er både kvik og snurrig som tjeneren med en opportunist i maven. Læg dertil habilt arbejde af Torben Zeller, Søren Haush-Fausbøll samt Sofie Alhøj og Mathias Sprogø Fletting som de unge elskende.

Men hvorfor skal kandestøberen bo i så rædselsfulde omgivelser - scenograf Stine Martinsen har lavet en fæl 80er-æstetisk ramme med neonlys og det hele. Og hvorfor skal kostumerne altid være en kulørt kogevaske på Folketeatret? Er der noget så umoderne som det, der var postmoderne i går? Når nu Holberg selv er så moderne, ja, lige til tiden. Hvis man ellers hjælper ham en smule.

Ligner det noget, vi kender? Henrik Koefoed i spidsen for Folketeatrets ensemble i »Den politiske kandestøber«. Foto: Gudmund Thai.